

MEI 2025 – 38ste JAARGANG NUMMER 5

K E R K B L A D

Onze technische duizendpoot

- Feestweekend 24 en 25 mei

kerkdiensten

Zondag 4 mei

Prot. Kerk en online

10.00 uur

dhr. E. Oostwouder
Leesdienst

Prot. Kerk en online

19.00 uur

ds. W.A. van Rijn-Fennell
Dodenherdenking

Zondag 11 mei

Prot. Kerk en online

10.00 uur

ds. J. Dubbink uit Uithoorn

Maandag 12 mei

Eigen Haard

19.00 uur

mevr. R. van Neerbos

Zondag 18 mei

Prot. Kerk en online

10.00 uur

ds. C.J.P. Ofman uit
Amsterdam

Zondag 25 mei

Prot. Kerk en online

10.00 uur

ds. W.A. van Rijn-Fennell

Zondag 1 juni

Prot. Kerk en online

10.00 uur

dhr. B. van der Bent uit
Alkmaar

Oppasdienst/kinderdienst

Zie hiervoor de wekelijkse Kerkbrief.

TER OVERDENKING

*Dit huis van hout en steen, dat langzaam
de stormen heeft doorstaan,
waar nog de wolk gebeden hangt
van wie zijn voorgegaan.*

*Dit huis slijt met ons aan de tijd,
maar blijven zal de kracht
die wie hier schuilen verder leidt
tot alles is volbracht.*

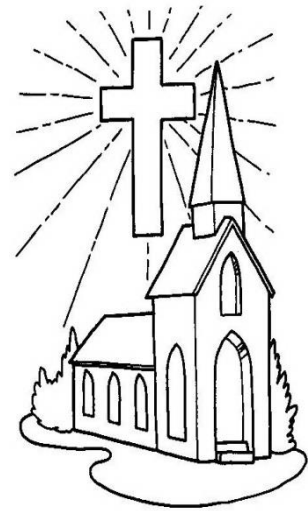
~ Sytze de Vries

Een huis van verhalen

Het voelt een beetje vreemd om, als relatieve nieuwkomer, hier iets te zeggen over het 100-jarig bestaan van ons kerkgebouw. Ik ben immers pas een kleine vijf jaar hier in Halfweg. Ik ben hier niet opgegroeid, heb hier geen afscheid genomen van geliefde familieleden, ik heb nog niet zoveel 'meters gemaakt' tussen deze muren.

Toch zijn er twee bijzondere gebeurtenissen die mij blijvend met dit gebouw verbinden: onze bruiloft en de doop van Jackie. Twee betekenisvolle en vrolijke momenten die voor altijd verankerd zijn in deze ruimte. Zomaar twee persoonlijke herinneringen die bij mij opkomen als ik aan dit gebouw denk.

De laatste maanden zijn enkele van die persoonlijke verhalen ook al de revue gepasseerd in dit Kerkblad. Ik denk dat veel van jullie, lezers van het Kerkblad, nu ook denken aan jullie eigen herinneringen. Mooie momenten, ontroerende, ondeugende en ook verdrietige. Het zijn verhalen die ook verbonden zijn met de Eeuwige. Hier klinken al decennia de Psalmen, het 'Onze Hulp' en het 'Onze Vader', hier gaat al zo lang elke keer weer de Bijbel open. Dit gebouw heeft al heel wat herinneringen voortgebracht. Ook al is het, vergeleken met veel van de protestantse kerkgebouwen, een relatieve nieuwkomer, het zijn verhalen die er voor veel mensen toe doen.

www.disegnidacoloraregratis.it

Het zijn de verhalen van mensen, die in de kern een kerkgebouw levend houden. Een kerk leeft niet van bakstenen, maar van de mensen die binnenkomen en weer naar buiten gaan. Met hun vragen, verlangens, met troost voor morgen, hoop op de toekomst en een heleboel liefde. Van mensen die in dit gebouw, ieder op een eigen manier, Gods aanwezigheid vinden. Het zijn de verhalen van mensen, die in de kerk verbonden worden met de eeuwenoude verhalen van God die zich met ons verbonden heeft, die deze plek een bijzondere plek maken.

Zaterdag 24 en zondag 25 mei zullen we bij deze bijzondere verjaardag stilstaan. Met verhalen van toen en van nu, van gemeenteleden en dominees, met foto's, koffie en thee, met muziek: met orgelmuziek en blijde klanken van koperinstrumenten. Met dankbaarheid voor al onze ervaringen die met dit gebouw verbonden zijn en blijven.

En bij zo'n verjaardag denken we vaak ook aan de toekomst. Hoe zal die eruitzien? Hoe snel zal dit huis slijten? We weten het niet. Maar er blijft altijd een toekomst. Want zolang de deuren blijven openstaan, zolang er mensen in dit gebouw blijven komen, blijft dit huis verhalen dragen. Mensen leiden in de weg van geloof, hoop en liefde.

ds. Wilma van Rijn

WIJ GEDENKEN

Tini Oostwouder

Donderdag 10 april is Catharina Sara Oostwouder-Bosch overleden op 91-jarige leeftijd.

Tini was een zorgzame moeder en een opgewekte vrouw. Ze was de grote steun en liefde van Cees, met wie ze 68 jaar getrouwd was. De laatste jaren ging het steeds een beetje slechter met Tini. Toch is ze deze week onverwacht snel, maar rustig, van ons heengegaan.

Donderdag 17 april hebben we gedankt voor haar leven en afscheid van haar genomen. We stonden stil bij de Bijbelse woorden op de rouwkaart uit 2 Korintiërs 12:9 *Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg.* Woorden die Tini's leven tekenen. Het geloof gaf Tini veel kracht en troost. In de vreugdevolle dagen, maar ook in moeilijke tijden; tijden van verlies en rouw. Het verdriet om haar zoon Maarten was zwaar om te dragen. Ze vond troost in haar geloof en putte kracht uit het vertrouwen dat God bij haar was, wat er ook gebeurde.

Ook lazen we uit Johannes 14: over de belofte dat Jezus een plaats voor ons gereed maakt in Gods huis. We hebben afscheid van Tini genomen in het vertrouwen dat zij nu in het eeuwige huis van God mag zijn. Waar het licht is en goed, waar zij welkom is.

We denken aan Tini's man Cees, hun kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind en iedereen die van Tini heeft gehouden. We wensen hen Gods liefde en troost toe.

Gellius Joustra

In de nacht van donderdag 10 op vrijdag 11 april is Gellius Joustra overleden op 82-jarige leeftijd.

Gellius was een man van duidelijke woorden, iemand die wist wat hij wilde.

Hij deed dingen op zijn eigen manier: recht door zee en trouw aan zichzelf.

Qua gezondheid heeft Gellius niet echt geluk gehad. Zijn hart is altijd een kwetsbare plek geweest. Hij was dankbaar voor alle tijd die hem toch nog gegeven was. Voor zijn vrouw Jeanne had Gellius alles over, zij was zijn grote liefde. Hij wilde koste wat kost zijn 60-jarig huwelijksjubileum vieren, komende zomer. Maar zijn lichaam was op, hij kon niet langer.

Ook had hij een groot hart voor zijn kinderen en kleinkinderen.

Het gaf hem veel vreugde als zij op bezoek kwamen. Zijn 'gouden ploeg' noemde hij hen.

Ook in de dankdienst voor zijn leven op dinsdag 22 april stond de liefde centraal. We lazen uit Johannes 15: 9-15, de trouwtekst van Gellius en Jeanne: *Ik heb jullie liefgehad, zoals de Vader mij heeft liefgehad. Blijf in mijn liefde.* We hebben liefdevolle herinneringen gedeeld en namen afscheid van hem in het vertrouwen dat hij nu op een liefdevolle plek onthaald is."

We denken aan Jeanne, aan Gellius' kinderen en kleinkinderen en iedereen die hem dierbaar was. We wensen hen Gods liefde en troost.

ds. Wilma van Rijn

LIED VAN DE MAAND

Voor de maand mei is de keuze gevallen op lied 829, *De liefde gaat ons voor.*

De tekst van dit lied is geschreven bij het bekende slot van 1 Korintiërs 13: 'Ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde'.

Daarom zet de liedtekst met het laatste in, 'liefde', om in de tweede strofe over 'hoop' te spreken en de derde strofe omschrijft 'geloof'.

Het ontstaan van de tekst en de melodie is bijzonder. Joke Ribbers (1933-2003) schreef in 1988 een lied met drie strofen en drie verschillende refreinen. Van dat lied zijn nu de drie refreinen tot een apart lied geworden: strofen met vijf korte regels. Deze aanpassing betekende ook dat de oorspronkelijke melodie niet meer gebruikt kon worden toen het lied een plaats kreeg in het vierde deeltje van de reeks *Zingend Geloven* (1991). In een vergadering van de redactie van die uitgave gunde men elkaar twintig minuten om een melodie te schrijven. Winnaar van deze *song contest* werd Willem Mesdag (1930-2018), die een melodie schreef waarin hij de vijf korte tekstzinnen in twee melodieregels onderbracht (1-2 en 3-5).

Commissie eredienst

De tekst van het lied:

1. *De liefde gaat ons voor
van den beginne;
zij is een lichtend spoor,
een vuur van binnen
dat straalt.*
2. *De hoop die in ons is
en ons doet leven,
dat is een erfenis
om door te geven
voorgoed.*
3. *Wij houden ons bereid
om te ontvangen
de Geest die ons geleidt
en ons verlangen
vervult.*

UIT DE KERKENRAAD

Gezamenlijke maaltijd na de feestelijke dienst op 25 mei

Op zondag 25 mei vieren we het 100-jarig bestaan van ons kerkgebouw. Die dag is er een mooie herdenkingsdienst en een zondagmiddagconcert. Hoe mooi is het om na de dienst, als tussenmoment, een maaltijd met elkaar te gebruiken. U wordt van harte uitgenodigd hieraan deel te nemen.

We denken te starten rond 12.00 uur, na de koffie.

We vragen ook dit keer uw medewerking daarbij. Wilt u thuis iets voorbereiden of kopen, zodat we daar met elkaar van kunnen genieten? Te denken valt aan het koken van soep, of eieren, iets bakken, broodbeleg aanschaffen, fruit, melk of karnemelk kopen.

U kunt zich aanmelden bij mij, via de telefoon, e-mail of rechtstreeks in de kerk. U hoort dan later wat u voor de lunch kunt meebrengen. Ook als u niets kunt voorbereiden, bent u van harte welkom. Er zal altijd voldoende zijn.

We hopen op een gezellige en volle kerkzaal.

Heleen Broerse

Doopschelpen

Op woensdag 2 april is een aantal doopschelpen teruggegeven aan de dopelingen van toen. Er waren te weinig aanmeldingen om er een bijeenkomst van te maken. We hebben de doopschelpen weggebracht.

Bij de schelp is een kaars gevoegd, zodat deze als herinnering nog eens kan branden. Ook hebben we een mooi passend gedicht uitgezocht met een voorwoord van ds. Wilma van Rijn-Fennell.

Het waren waardevolle bezoeken. Onderstaand kunt u het gedicht en het voorwoord lezen.

Beste ontvanger,

Hierbij ontvangen jullie de doopschelp die we in de afgelopen jaren voor jou of je kinderen hebben opgehangen in onze kerk. Het is een tastbaar symbool van de doop. Toen hebben we stilgestaan bij de verbinding tussen God en mensen. Dat Gods 'ja' voor ons uit gaat, en dat we in diens liefde mogen leven.

De tijd is gekomen dat de schelp ons kerkgebouw verlaat en een nieuwe plek krijgt. We hopen dat jullie een mooi plekje zullen vinden voor dit symbool van een bijzonder moment in jullie leven. Dat het een blijvende herinnering mag zijn dat Gods liefde met je mee gaat en een uitnodiging om te leven in geloof, hoop en liefde.

Namens de kerkenraad, Ds. Wilma van Rijn

Graag geven we jullie het volgende gedicht mee:

*Zie de zon zie de maan, Zie de sterren in hun baan.
Sterren ontelbaar overal vandaan, Onvoorstelbaar
wonderlijk gedaan.*

Heer' hoe heerlijk is Uw Naam.

Hoor de zee hoor de wind, Hoor de regen als hij zingt.

Druppels ontelbaar in de oceaan, Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan.

Heer' hoe heerlijk is Uw Naam.

Ruik een bloem ruik een vrucht, Ruik de geuren in de lucht.

Geuren ontelbaar zweven af en aan, Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan.

Heer' hoe heerlijk is Uw Naam.

Voel je hart voel je huid, Voel je adem als je fluit.

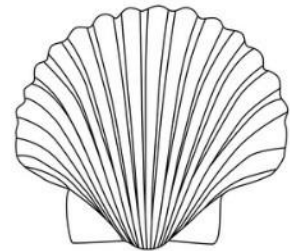
Mensen ontelbaar overal vandaan, Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan.

Heer' hoe heerlijk is Uw Naam,

Rikkert Zuiderveld

Jaarrekeningen 2024

Bij dit Kerkblad ontvangt u een verkort overzicht van de jaarrekeningen met een toelichting. De kerkrentmeesters en de diaconie hebben de jaarrekeningen 2024 in maart ingediend bij de kerkenraad. De 'voorlopige vaststelling' is geagendeerd voor de kerkenraadsvergadering van april. De jaarrekeningen zijn voorgelegd aan de controleurs, fijn dat Pieter Meijer en Hans Jütte daartoe bereid zijn gevonden. De controle is op 5 april afgerond en akkoord bevonden. Het controleverslag is aan de

kerkenraad toegezonden. De definitieve vaststelling door de kerkenraad staat gepland op 1 juni, nadat de gemeenteleden in de gelegenheid zijn gesteld hierop te reageren.

De jaarrekening kerkrentmeesters resulteert in - € 14.651,= onttrekking aan de reserve (begroot was - € 31.018,=).

De jaarrekening diaconie resulteert in - € 922,= onttrekking aan de reserve (begroot was € 0,=).

Op de gemeentevergadering van 1 juni worden de jaarrekeningen toegelicht en kunt u ons daarover vragen stellen.

Vanaf 25 t/m 31 mei wordt u, als gemeentelid, in de gelegenheid gesteld te reageren op deze jaarrekeningen. Inzage van de volledige jaarrekeningen kan worden aangevraagd, er zal dan een afspraak met u worden gemaakt.

Diaconie: G. Kranenburg-de Vos; Kerkrentmeesters: L.A. Bakker.

Uw kerkenraad, verwoord door *Peter Mendrik*, technisch vz kerkrentmeester

MUTATIES LEDENBESTAND

Overleden: Mevr. C. S. Oostwouder-Bosch op 10 april 2025 in de leeftijd van 91 jaar.
Dhr. G. Joustra op 11 april 2025 in de leeftijd van 82 jaar.

Leo Bakker, ledenadministratie

UIT DE CLASSIS

Column ds. Verhoeff

Leiden

Misschien had u in deze tijd eerder een column over Lijden verwacht, het is per slot van rekening Veertigdagentijd. Nu zijn Veertigdagentijd en Lijdenstijd niet precies hetzelfde, theologische fijnproevers kunnen je het verschil haarfijn uitleggen.

Maar daarover wellicht een andere keer, deze keer gaat het niet over Lijden maar over Leiden.

U weet misschien, ik studeerde in Leiden. Omdat ik de studie nogal grondig deed, heb ik er ook een flink aantal jaren gewoond. En in die jaren heb ik mijn hart voor altijd aan Leiden verpand. Dat was overigens niet vanzelfsprekend, er waren meer sterke kandidaten.

Ik werd geboren in historisch Den Haag, en groeide op in Zoetermeer toen dat nog een dorp was. Mijn eerste gemeente was Halle in de prachtige Achterhoek. En nu woon ik al 25 jaar in de mooiste stad van Noord-Holland. Zoals bekend mag worden verondersteld, dat is Alkmaar.

Toch is er maar één plaats ter wereld waar ik thuis kom, en dat is Leiden. Ik kom er nog bijna maandelijks. Ik weet nog precies waar ik op 3 oktober altijd de optocht zag.

Ik weet waar ik onderuit ging toen er een laag ijzel lag. En ik kan feilloos de grachten aanwijzen waar we grappen uithaalden, waarvan ik u – ter wille van mijn goede naam – beter onkundig kan laten.

Ik ben niet de enige die met zoveel weemoed terugdenkt aan zijn studentenstad. Het zijn de jaren die je vormen. Ik deed er vriendschappen voor het leven op. De kiemen van de predikant die ik ben geworden liggen daar. En ik leerde er veel over wie ik van binnen ben.

Toch weet ik niet of ik er nog zou willen wonen. Daar zit immers het risico aan dat je teruggaat naar iets wat niet meer bestaat. Leiden is veranderd, en ik ook. Ik studeer niet meer, ik ben 40 jaar ouder en hopelijk ook een beetje wijzer. En ik kan niet terug naar wie ik was.

Leiden voelt dus altijd een beetje dubbel. Het is misschien wel de mooiste periode van mijn leven. En er is tegelijk het besef dat dat verleden tijd is. 'Voorbij, voorbij, o en voorgoed voorbij', dichtte J. C. Bloem. Aan dat laatste werd ik enige tijd geleden tamelijk hardhandig herinnerd. Op weg naar vrienden had ik een uurtje door de stad gewandeld. Bijna op de plaats van bestemming aangekomen botste ik tegen een jongen op, duidelijk een student.

Toen ik me verontschuldigd had, zei hij: 'Dat geeft niets hoor, meneer.' Dat laatste woordje kwam aan, dat snapt u. Leiden blijft mijn thuis. Maar ik kan niet meer terug naar toen. Dat hoeft ook niet, met ouder worden is niets mis. En toch deed het een beetje pijn. Lijden in Leiden. De student liep door, zorgeloos. Ik ook. Maar ik was een meneer met heimwee.

DIACONIE

Gelukwensen aan onze jarigen van 75 jaar en ouder in de maand mei

10 mei	Dhr. M. Hinderks
11 mei	Mevr. J. Bakker-Joustra
16 mei	Dhr. H. Breedveld
16 mei	Mevr. J. Rieder-Klaassen
17 mei	Mevr. J.W. van Smeerdijk-Wijma
18 mei	Mevr. E. Tavenier-Breedveld
19 mei	Dhr. D. Koops
23 mei	Mevr. J.M. van Tol-van der Ree
23 mei	Dhr. D. de Graaf
27 mei	Dhr. J. den Haan

Gelukwensen aan onze jarigen tot 16 jaar en de jarigen die 18 en 21 jaar worden in de maand mei

23 mei	Lucas Kranenburg
28 mei	Nina van Boxel
31 mei	Sara Groeneveld

Wilt u niet vermeld worden in ons Kerkblad, meld dit dan aan de ledenadministratie, zie colofon.

Leo Bakker, ledenadministratie

Paasmiddag voor onze oudste gemeenteleden

Op 11 april waren zo'n 40 gemeenteleden, genodigden en vrijwilligers, aanwezig om samen al een voorproef te nemen op Pasen.

Het thema van de middag was: Vallen en Opstaan.

Vanwege een verdrietige gebeurtenis, het overlijden van mevrouw Tini Oostwouder en de heer Gellius Joustra, heeft ds. Wilma de bijeenkomst moeten afzeggen.

Gelukkig had zij alles zo goed voorbereid dat de liturgie goed gevolgd kon worden.

We hebben voor beide gemeenteleden een kaars opgestoken. Deze hebben gebrand tijdens de bijeenkomst.

Vanzelfsprekend begon de paasmiddag met koffie en wat lekkers en even bijpraten. Na een moment van stilte vanwege de overlijdens, werden we welkom geheten door Irma van Elderen. Daarna volgden we de liturgie. Het thema werd zo ingeleid: *Voor u ziet u gerepareerde voorwerpen. Ze zijn ooit gebroken, we zien de scheuren en breuken nog. Maar toch kunnen ze meedoen. Heeft u wel eens van Kintsugi gehoord? Het is een Japanse kunstvorm, waarbij scherven van keramiek of porselein met goud- of zilverkleurige lak weer aan elkaar worden gelijmd. De barsten worden niet verstopt maar juist benadrukt. De breuken maken deel uit van het verhaal. In deze traditie wordt*

het voorwerp na de reparatie waardevoller dan het oorspronkelijk was. De gelijmde scheuren laten de geschiedenis zien, en dat maakt het dierbaar.

Ook wij leven met vallen en opstaan. Hebben te maken met breuken en scherven.

Met Pasen vieren we een nieuw begin. Dat de dood en verwoesting niet het laatste woord hebben, maar Gods liefde.

Het verhaal in deze viering gaat ook over dit thema.

We hebben veel mooie liederen gezongen, begeleid door Hans Jütte.

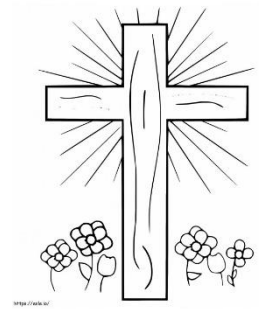
Na de viering werden de gasten aan het werk gezet.

Er mochten paaskaarten worden gemaakt. Ieder kon dat doen op de eigen manier. Ieder kreeg een kaart met een kruis erop. Vervolgens kon men daar zelf iets persoonlijks van maken om zelf te houden of om aan iemand te geven.

In de tussentijd verwendeten de vrijwilligers iedereen met een advocaatje met slagroom, een ander drankje naar wens en hapjes.

Als afsluiting was er voor ieder een broodje kroket, een traditie, maar nog steeds zeer gewaardeerd.

Het was een mooie en gezellige middag. Dank aan alle aanwezigen: genodigden en vrijwilligers. Samen maak je er iets moois van.

Namens de diaconie,

Heleen Broerse

KERKRENTMEESTERS

Bijdrage Kerkblad

Het afgelopen jaar hebt u in het Kerkblad kunnen lezen over het wel en wee van onze gemeente. Via het Kerkblad krijgt u inspiratie en informatie over de diensten en activiteiten van onze gemeente. Mede dankzij het Kerkblad zijn we met elkaar verbonden.

Het samenstellen, drukken en bezorgen van het Kerkblad is teamwerk waar veel mensen in onze gemeente een bijdrage aan leveren.

Bezorging

In een oplage van 225 exemplaren worden de Kerkbladen op de laatste vrijdag van de maand naar de contactpersoon voor de bezorging gebracht. Vandaaruit gaan de Kerkbladen naar vier verdelers. Deze verdelen vervolgens de Kerkbladen over de bezorgers van 21 wijken. Zij zorgen ervoor dat het Kerkblad bij u in de brievenbus komt.

Behalve de gedrukte versie is er ook een digitale versie van het Kerkblad, die naar ruim dertig mailadressen wordt verstuurd.

Vrijwillige bijdrage

Eén keer per jaar vragen wij een vrijwillige bijdrage aan u als lezer van het Kerkblad. Bij dit Kerkblad voor de maand mei ontvangt u een brief met het verzoek om deze bijdrage over te maken op de rekening van de Protestantse gemeente.

Ine van der Meer, contactpersoon bezorging

Wilt u oude nummers van het Kerkblad nog eens nalezen?

Kijk dan op de website: www.protestantsekerkhalfweg.nl/archief/kerkblad.

TERUGBLIK PALMPASEN 13 APRIL

Onno Bart, wat heeft hij in onze kerk niet gemaakt?

Als één iemand niet mag ontbreken in de serie over gemeenteleden & 100 jaar kerkgebouw is dat Onno Bart wel. Zonder hem zou onze kerkelijke gemeente praktisch niet kunnen functioneren. Of we het nu hebben over licht en geluid of verwarming en isolatie, Onno heeft het gemaakt, aangepast en onderhouden. En dat al ruim 20 jaar. Een van zijn eerste klussen dateert uit de tijd dat de Grote Kerk nog in gebruik was: de plaatsing van het grote projectiebord boven de luifel van de speeltafel van het orgel. In dit interview vertelt deze bescheiden technische duizendpoot over zijn vrijwilligerswerk.

Laten we bij het begin beginnen. Onno Bart ziet op 16 april 1956 in Lijnden het levenslicht. Zijn moeder is huisvrouw en zijn vader arbeider bij onder andere de aannemer die de A9 en het Rottepolderplein aanlegde. Onno heeft één zus. Hij gaat naar 'School nr 1', de openbare lagere school langs de Hoofdvaart op de hoek van de Schipholweg.

Technisch Specialist bij Defensie

Vervolgens gaat Onno naar de grafische school in Amsterdam-Zuid. 'Maar na een jaar kom ik tot het inzicht dat het vak van lithograaf niet bij mij past. Ik stap over naar de LTS in Hoofddorp.' Daar ontdekt hij zijn grote liefde: elektrotechniek. In zijn vrije tijd werkt hij bij boer (en gemeentelid) Arie Gehrels aan de IJweg en na zijn diplomering blijft hij daar tot zijn militaire diensttijd werken. 'Op mijn 17e teken ik bij Defensie een 5-jarig contract als 'Technisch Specialist. In dienst haal ik al op mijn 17e mijn vrachtwagenrijbewijs.' In die 5 jaren werkt hij als radiomonteur in verschillende legerplaatsen: Haarlem, Ede, Havelte en tenslotte Naarden-Vesting. Onno eindigt zijn militaire loopbaan als korporaal der eerste klasse.

Terug in het burgerleven

In 1974 leert Onno op een bruiloft Marjo kennen. Een leuke boerendochter uit het buitengebied van Amstelveen. Zij zit nog op de middelbare school. Het stel trouwt in 1980 en betreft in Zwanenburg een huis aan de Kinheim, vlakbij de gelijknamige basisschool. Onno vindt werk – nu weer als burger – bij Garage van Vugt op de hoek van de IJweg en Schipholweg. Hier lost hij 10 jaar lang onder ander storingen op in de elektronica van auto's. In deze tijd worden in 1985 zoon Mark en in 1987 dochter Esther geboren.

Plotseling en onverwacht boer

Dan overlijdt de vader van Marjo. Wie zet het gemengde boerenbedrijf voort? 'Omdat ik al 1 dag in de week bij mijn schoonvader werkte zei ik: 'Ik ga de uitdaging aan en ik

verkoop de koeien en ga verder als landbouwer. Best een druk leven. Ik werkte 40 uur in de week bij Van Vugt en 40 uur op de boerderij. Na bijna 4 jaar koopt de gemeente de boerderij en de 21 bunder land voor de bouw van woningen. Ik ben na de verkoop 3 dagen gaan werken en Marjo ging 2,5 dag in de Apotheek werken. Zo verdeelden we het werk buitenshuis om veel bij de kinderen te kunnen zijn.' In 1995, tien jaar na Mark, wordt dochter Christel geboren. Ondanks de drukte met drie kinderen is Marjo in de Gereformeerde kerk steeds actiever in het jeugd- en jongerenwerk. Omdat Onno niet kerkelijk is, maar dat wel graag wil worden, doet hij - gestimuleerd door dominee Engele Wijnsma – in de Grote Kerk openbaar belijdenis van zijn geloof en laat hij zich dopen. 'Het was een onvergetelijke zondag', herinnert Onno zich. Engele introduceert binnen de kerk het gezamenlijk skiën in Tsjechië, eerst voor jongeren, later voor iedereen. 'Toen zijn wij ook mee gegaan met ons gezin. Toen Engele wegging heb ik de organisatie overgenomen. Tot aan de coronatijd toe. Helaas.'

Geen technisch probleem is onoplosbaar, is de ervaring van Onno in de afgelopen 20 jaar. Ons 100-jarig kerkgebouw vaart er wel bij

Eerste klussen in de kerk

Het feit dat Onno superhandig, perfectionistisch en erg creatief is, blijft in de kerk niet onopgemerkt. Op verzoek van de Gereformeerde commissie van beheer start Onno met zijn eerste grote klus: het verplaatsen van het bedieningspaneel van de olie gestookte cv van de kelder naar de gang in de kosterswoning. Onno kan zich ook

nog goed herinneren dat hij gevraagd werd de soos- en clubruimte grondig op te knappen. 'Het Hervormde kerkgebouw was voor mij nog onbekend terrein.' Onno neemt tal van kleine en grote klussen op zich. Zo monteert hij samen met Wilbert Oostwouder een nieuwe balk onder de vloer van de oude consistorie; de bestaande balk was bezweken onder het gewicht van de 75 enthousiaste deelnemers aan een gospelkoorproject.

Heftige Interieurcommissie

'Mijn takenpakket dijt pas echt uit als ik voorzitter van de Interieurcommissie wordt. De vraag luidt: hoe gaat de gerenoveerde en uitgebreide Protestantse kerk er van binnen uit zien? Eigenlijk startten we al veel te laat, waardoor we achterstand opliepen op de werkzaamheden van de aannemer. En dat is lastig omdat je overhaast besluiten moet nemen.' De commissie telt 13 leden en die blijken er allemaal eigen ideeën op na te houden. Best een heftige tijd om tot een eensluidend voorstel voor de inrichting van het vernieuwde kerkgebouw te komen. Zoals over het nieuwe liturgische centrum. Uiteindelijk zijn we er toch samen uitgekomen.'

Het blijft niet alleen bij klussen

Inmiddels is Onno van werkgever veranderd en werkt hij na 10 jaar Zwanenburgse IJzerhandel bij Houthandel De Zaag. 'Als ouder zette ik me in op de Kinheimschool, in de ouderraad, voor activiteiten als sportcommissie, schoolkrant, schoolfeesten en de afscheidsmusical en schoolkampen van groep 8. Dat ik dit allemaal kon doen, was omdat ik 3 dagen werkte.' Binnen onze kerkelijke gemeente maakt Onno zich ook verdienstelijk als lid van de commissie Plusdiensten die viermaal per jaar een laagdrempelige kerkdienst organiseert.

Een verhaal apart is zijn initiatief – samen met Dick Endeman en Ger van der Zee - voor de oprichting van de Algemene Vrijwilligersdienst. Nog steeds is deze lokale club actief; per jaar komen er tussen de 500 en 600 aanvragen binnen, waarmee de 20 vrijwilligers aan de slag gaan. Onno is er nog steeds penningmeester.

In 2003 verhuisde het gezin Bart naar de Zwanenburgerdijk.

Ambachtelijke precisie

Het is onmogelijk alles op te sommen wat Onno voor en in de kerk heeft gedaan. We doen een kleine greep; bijvoorbeeld de bijzondere verlichting in de kerk. Iedereen kent in de kerkzaal de 3 grote groene, metalen cirkels waarin een groot aantal dimbare verlichtingsspotjes zijn verwerkt. De cirkels wegen 200 kg per stuk. Het was een enorme klus om die omhoog te hijsen, ze met staalkabels aan de dakbalken te hangen en de bedrading uit het zicht te houden. Een ander verhaal is de regietafel; daar is heel wat denkwerk aan vooraf gegaan, niet in het minst de uitdaging om de tientallen draden en snoeren aan het oog te onttrekken. Want hier komen alle verbindingen met de computer, de verlichting, de beamers, de camera's, de microfoons, de speakers en het grote rolgordijn bij elkaar.

De unieke verlichting van de koffieruimte met wand- en plafondspotjes, lichtbakken en onzichtbare tl-buizen is compleet aan het brein van Onno ontsproten.

Onno Bart bij zijn zelf ontworpen en gebouwde regietafel. Er is nu een vacature in het licht- en geluidteam. Wie komt hem tijdens kerkdiensten assisteren?

Slimme en doordachte oplossingen

Dit zijn slechts een paar voorbeelden van doordachte constructies en praktische oplossingen van problemen waarmee we in ons 100-jarige kerkgebouw te maken hebben. Nog een paar voorbeelden: de mooie glas-in-lood ramen die in de wintermaanden veel kou doorgeven. Onno heeft ze aan de buitenzijde van kunststof voorzetramen voorzien, per raam op maat gemaakt. En dan hebben we het nog niet

over de ontelbare kleinere klussen, zoals de leuning die het veilig op- en afstappen van het podium voor ouderen mogelijk maakt

En de slimme katrol waarmee in december de grote verlichte kerstster aan de toren op zijn plaats kan worden gehesen. En niet te vergeten de feestelijke kerstboom in de kerktuin. Een van de meest recente klussen is het vervangen van de kunststof bekleding van de armleuningen van de ruim 150 stoelen in de kerkzaal.

Dankbaar voor tijd, energie en creativiteit

Al met al heeft Onno Bart zijn ziel en zaligheid in ons mooie kerkgebouw gelegd. Daar mogen we als geloofsgemeenschap dankbaar voor zijn. Maar Onno weet ook als geen ander dat 'ik al die tijd en energie aan de kerk heb kunnen besteden omdat Marjo mij die gelegenheid bood. Anders was het echt niet gelukt'.

Ben Broerse

100 jaar kerkgebouw: feest op 24 en 25 mei

De commissie die bezig is met de voorbereidingen van het jubileumweekend komt wekelijks bijeen. Het is leuk om hiermee bezig te zijn, maar ook intensief. Elders in het Kerkblad staat het volledige programma voor deze feestelijke dagen.

De komende vergaderingen zullen vooral gericht zijn op het maken van de tentoonstelling op zaterdag. De werkzaamheden voor het jubileumboekje naderen het eind. Daar komt een aantal foto's in te staan die nu worden uitgezocht. De teksten zijn op dit moment van schrijven nagenoeg gereed.

Oproep voor vrijwilligers

We zoeken nog vrijwilligers die ons willen helpen alles in goede banen te leiden op deze 2 dagen. Zoals toezicht houden bij de oudhollandse spelletjes, hulp bij de lunch op zondag (onder supervisie van Heleen), rondleiders en/of informatie delen over het kerkgebouw als bezoekers vragen hebben, hulp aan de balie voor koffie, thee etc. Er heeft zich al een aantal helpers gemeld maar we kunnen er nog meer gebruiken. Voor de oproep van koperpoetsers: zie onder de foto van de kandelaars.

Jubileumboekje

Om inzicht te krijgen in hoeveel belangstelling er is voor de boekjes over 100 jaar kerkgebouw, zal er in de komende weken een inschrijffijl in de kerkzaal komen te liggen. De definitieve prijs van het boekje is vastgesteld op € 12,50. Er kan worden ingetekend op de lijst die in de koffieruimte klaar ligt.

De commissieleden die zich met het boekje bezighouden (Ben, Wim en Jan) hebben al heel wat leuke weetjes boven water gekregen. Een aanrader om in bezit te krijgen en een éénmalige editie!

Sponsoring

Als u het jubileum van ons kerkgebouw wil sponsoren dan is dat mogelijk. Hierbij het rekeningnummer waarop dat kan: NL94 RABO 0373 7090 99 inzake acties t.n.v. Protestantse gemeente te Halfweg-Zwanenburg onder vermelding van jubileum. Alvast bedankt!
Doneert u € 25,- of meer dan ontvangt u het jubileumboekje gratis.

Koperpoetsers gevraagd

Deze kandelaars hadden vroeger een vaste plek op de avondmaalstafel in de kerkzaal. Tegenwoordig staan deze in de consistoriekamer en uit het zicht van de bezoekers, die daar niet komen. Tijdens de viering van 100 jaar kerkgebouw op 24 en 25 mei willen we deze kandelaars weer in het zicht zetten. Maar dat wil de commissie ter voorbereiding van dit feest wel blinkend kunnen doen.

We vragen daarom dringend of er enkele vrijwilligers zijn die de kandelaars weer willen laten glanzen in het feestweekend! Wie biedt zich aan? Dat kan bij Wim Smit, Ben Broerse of Leo Kranenburg.

Verbouwing in 2010

Het 100-jarige kerkgebouw is tussen 1925 en 2010 nauwelijks veranderd. Dat veranderde in 2010 aanzienlijk als gevolg van de keuze om met de toenmalige Kleine Kerk door te gaan als kerkgebouw voor de PKN fusiegemeente Halfweg-Zwanenburg. Het is soms al moeilijk om voor te stellen hoe ons kerkgebouw er voor de verbouwing uit zag. Daarom hier een kleine selectie van de foto's die Onno Bart heeft gemaakt tijdens de verbouwing in dat jaar.

Met vriendelijk groeten, namens de commissie 100 jaar kerkgebouw,

Leo Kranenburg

ZONDAGMIDDAGCONCERTEN

Feestelijk jubileumconcert 25 mei

Ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van ons kerkgebouw heeft de commissie Zondagmiddagconcerten een bijzonder concert voorbereid, waaraan maar liefst een tiental muzikanten deelneemt. Op zondagmiddag 25 mei om 14.00 uur, dus na de gezamenlijke lunch, gaat het feestelijk concert beginnen.

Het programma bestaat uit verschillende onderdelen: Hans Jütte speelt verschillende klassieke orgelwerken, o.a. van Sweelinck, J.S. Bach, Franck. Het tweede onderdeel van het concert wordt ingevuld door het Blavet Ensemble onder leiding van Lina Kuipers samen met het orgel. Met hun violen en altviool en cello, brengen zij schitterende lichtvoetige kamermuziek ten gehore van o.a. Händel en Smart. Een trompettist en een trombonist completeren het programma. Dat belooft een onvergetelijk spektakel op te leveren, zeg maar: de muzikale climax van het concert.

De toegang is vrij; bij de uitgang staat een doos waarin u uw zeer gewaardeerde donatie kunt deponeren. Of scan uw bijdrage met behulp van de speciale QR-code. Komt u ook meegenieten? U/uw familie en vrienden bent/zijn van harte uitgenodigd.

Namens de commissie Zondagmiddagconcerten,

Ben Broerse

Feestweekend 24 en 25 mei

Programma

Zaterdag 24 mei:

- **Tentoonstelling: foto's en tekst over 100 jaar**
- **Uitleg orgel: historie en uitbreidingen**

Zondag 25 mei:

- **Feestelijke Dienst m.m.v. koren**
- **Koffie met feestgebak**
- **Gezamenlijke lunch**
- **Feestconcert m.m.v. Blavet Ensemble en trompetters Eensgezindheid**